

EZEL GÜRKAN

Satranç hayatıma girdiğinde 5 yaşında, anasınıfındaydım. İlk oyunda bir şey anlamamıştım. Sonra taş figürleri hoşuma gitmeye başladı. Bir iki derken oyuna ilgim arttı. Okulda değil, artık evde de oynamak istiyordum. Eve birkaç değişik satranç takımları alınmasını istedim. Her gün takımın biriyle annemle oynuyordum. Her seferinde kazanıp mutlu oluyordum. Çünkü annem satrançta pekiyi değildi.

İlkokulda satranç dersleri bir tutku haline gelmişti. Seviyordum. Hatta Mev Koleji'nde daha konforlu ve kapsamlı bir ders görmeye başladım. Bazen karalama yaptığım resimlerde değişik satranç taşı figürleri yapıyordum. Mesela bir meyveden şah tasarımı yapıyordum. Bu arada şah benim en sevdiğim taştır. Çünkü puanı sonsuzdur.

Bir gün resim dersinde konumuz satrançtı. Ben yapacağım resimle yarışmaya katılmak istedim. Sonuç ne olursa olsun katıldım. Satrançla ilgili olan her şeyi seviyorum. Bu resmi de büyük bir zevkle yaptım.